



En kort beretning fra Norsk Pointer Klubs 100-års jubilæum, farvet med egne briller.

Det har i en del år været et stille ønske, at få lov til at deltage i en højfjeldsprøve et eller andet sted i Norge. Så da Norsk Pointer Klub inviterede til 100-års jubilæum her i slutningen af august



måned på terrænerne i hundesportens mekka Kongsvoll og Hjerkin, besluttede jeg, at nu skulle det være. Jeg var langt fra den eneste fra Dansk Pointer Klub, der havde taget denne beslutning. Det viste sig hen over sommeren, at 25 – 30 hundeførere, med koner, kærester og børn helt ned til bærealderen havde taget imod invitationen.

Programmet indeholdt Nordisk Pointermatch og som noget nyt en unghundekonkurrence. I begge konkurrencer deltog hvert skandinavisk land med fire hunde plus en reserve. For Danmark deltog i Nordisk Pointermatch DKCH Idimun Rona fører Aage Christiansen, DKJCH Ringlias Aura fører Søren Mulvad, DKJCH , DKBRCH, INT.BRCH Fugledes Yatzy og DKJCH Fugledes Dirch begge ført af Flemming Fuglede. Unghundene var repræsenteret ved

Mørups Krumme fører Kruse Meier, Pascha (Pia) fører Lars Bæk, Spurvugldalens Kaja fører Carlo Nørtoft og Niholys Pax fører Alex Nissen. Udover disse to konkurrencer var der mulighed for de øvrige hundeførere at tilmelde i ungdomsklasse, åben klasse og vinderklasse.

Jeg havde aftalt med Lars Bæk og Tina, at jeg skulle køre med dem. De havde god plads til både hunde bagage og mig. Vi enedes om, at starte turen fra Sønderjylland søndag den 26. august ved femtiden om eftermiddagen. Det blev en lang nats kørsel. Ved midnatstid havde vi fået kontakt med Anni og Allan Diederichsen og slog følgeskab med dem. Kort efter at have passeret den

svensk- norske grænse nær Charlottenberg ved halvtretiden om natten, tog vi et hvil på en fire timer i bilen. Efter at have luftet hundene fortsatte vi turen nordover. Godt trætte ankom vi til Hjerskinn Fjellstue lige godt middag. Stor var vores skuffelse, da man her ikke kendte noget til vores hytterreservation. Alt ordnede sig dog, og vi kunne indtage vore hytter på Hageseter Camping midt på eftermiddagen. Jeg skulle bo sammen med Anni og Allan samt Kruse og Henning. De to sidste dukkede først op sidst på dagen med vores proviant. Lars og Tina havde fået en lille topersoners hytte ved siden af.



Tirsdag og onsdag skulle gå med træning og hyggeligt samvær. I løbet af disse to dage blev alle Campingpladsens hytter indtaget af danske pointerfolk, og der blev hilst på og snakket til den store guldmedalje. Alle var forventningsfulde og glade. Tirsdag formiddag blev der købt træningspas til terrænet bag Hjerkin Fjeldstue, hvor nogle af os fik vores ilddåb udi at føre hund på højfjeldet. Det skortede ikke med gode råd fra de mere erfarende. Det blev til træning både formiddag og eftermiddag. Måske lige hårdt nok for hundene. Det lykkedes ikke at komme i kontakt med ryper for nogen af hundene, selv om både Jans Have og Carlo Nørtoft havde set fugle i området. Onsdagens træning var tilrettelagt af Norsk Pointer Klub. Fem hold med hver ti hunde tog ud på et af de enormt store terræner. Som novice var det en kæmpe oplevelse at føre hund i et så overdådigt terræn, ikke noget med at tage hensyn til vinden, bare fremad, lad hundene arbejde. Det sås tydeligt forskel på de hunde, der havde prøvet at gå i fjeld før, og de der ikke havde. Desværre lykkedes det heller ikke denne gang at få kontakt med ryper.

Torsdag den 30. august var dagen, hvor Nordisk Pointermatch skulle løbe at stabelen. Alle var forventningsfulde ikke mindst de deltagende hundeførere. Efter de officielle taler, parole, kørsel til terrænet og fotografering kunne man endelig slippe de første to hunde. Det store antal af tilskuere var et vidnesbyrd om, hvor meget nordiske pointerfolk lægger i denne prøve.



Det stod ret hurtigt klart, at hjemmebanefordelen for en sådan højfjeldsprøve ikke er at kimse af. Hvor specielt de danske og sydsvenske hunde forsøgte at lægge et vanligt søg op på vinden, spottede de norske og til dels også de finske hunde terrænets vegetation og spildte ikke tid på afsøgning af uinteressant terræn. Som dagen skred frem, var ingen i tvivl om hvilket land, der ville vinde. Nu gjaldt det bare om ikke at blive sidst. Det endelige resultat blev, at Norge vandt med Finland på andenpladsen, Danmark

på tredjepladsen og Sverige på fjerde og sidstepladsen. Individuelt vandt norske Black Lucyks Rapp fører Per Ole Brekke.

Fredag var vinderklasse indledende. Jeg var meget spændt på hvordan det ville gå. Mie havde endnu ikke haft rypefært i næsen, og var lidt desorienteret i det for hende helt uvante terræn, men prøves skulle det. Efter en meget lang og stejl opstigning nåede man med pibende lunger og gevaldigt tunge ben op i terrænet oppe over Kongsvoll Fjellstue. Et fantastisk terræn lå foran os. Vi glemte vore strabadserede lunger og tunge ben bare ved synet. Vi var to danskere på holdet, Flemming Fuglede med tre hunde, Fugledes Yatzy, Fugledes Dirch og Astrups Siff og jeg med Villestoftes Mie. Dirch viste, at han kan begå sig i et hvilket som helst terræn, han havde et rigtigt godt slip og fik en god kritik. Yatzy var uheldig med fuglene, og Sif havde ikke det store søg fremme på dagen. For Mies vedkommende stod det ret hurtigt klart, at det var et terræn, som hun ikke brød sig om. Så efter første omgang var der kun Dirch tilbage, men da dagen var omme måtte Dirch også se sig uden for placeringsrækkerne. Humøret havde vi heldigvis ikke tabt, så vel hjemme på campingpladsen fandt vi en varm plads i solen sammen med andre ligesindede og nød en velfortjent øl. Resultatet af dagens vinderklasse for danske hunde blev, at Idimun Rona, Villestoftes Rita, Fugledes Black Boss, Astrups Dirty Dancer, var med i semifinalen om lørdagen.



Lørdag den 1. september blev unghundenes dag. Her skulle slaget stå om nordens bedste unge pointer. Der skulle placeres seks hunde. Endnu engang var der parole, opråb og fotografering inden hundene kunne slippes. Masser af tilskuere var fulgt med, og de fik meget godt fuglearbejde at se. Endnu engang blev det til norsk sejer med Breiskarets Kauk fører Terjer Bjugan. Tredje vinder

blev Niholys Pax fører Alex Nissen og fjerde vinder Mørups Krumme fører Kruse Meier. Femte vinderen havde dansk islæt gennem faderen Metrinelunds Boysen. Pascha (Pia) fører Lars Bæk endte lige uden for placeringsrækken på en syvende plads. Så set med danske øjne et udmærket resultat for unghundene. I dagens semifinale i vinderklasse måtte samtlige danske hunde se sig slået. Som et plaster på såret, opnåede Metrinelunds Ricco fører Svend Buchhave om søndagen en første præmie i åben klasse. Søndagen stod ellers i opbruddets tegn. Alle var mætte af en storslået natur, masser af god snak og hyggeligt samvær i venners lag. Så allerede i de tidlige morgentimer drog de første af sted hjemover. I vores bofællesskab fortsatte Kruse og Henning nordover ind i Sverige til en uges rypejagt, sammen med Hugo Nilsen og Vagn Stubkjær med koner. Anni og Allan bestemte at tage turen hjem i et stræk. Lars, Tina og jeg havde bestemt os for en overnatning et sted i Sverige. Mandag ved totiden rullede vi ned i indkørslen til Grammingtoften 1 i Sdr. Hygum.

En begivenhedsrig tur var til ende. Nu var der kun tilbage at sige tak for turen til Lars og Tina, samt ønske dem god tur det sidste stykke vej hjem til Højer.

Bent Olsen, Grammingtoften 1, Sdr. Hygum